

engelske text er det gengivet ved »properly speaking«, hvad der efter mit skøn ikke passer med den nuance av ordet, som i dansk dækker det grønlandske ords betydning. En oversættelse som »rather« eller »really« vilde ha ramt bedre.

Avsnittet »Tilhæng, Affikser« er blevet både forenklet og forøget, bl. a. ved at de såkaldte »Tilhængspartikler« (Chr. Rasmussen, Grønl. Sproglære § 48), der før tilbageholdtes som et privilegium for grammatikken, nu endelig er blevet indoptagne i ordbogen. — En betydelig forbedring er vistnok også den formelle ændring, der er foretaget i systemet av de diakritiske tegn for tilhængernes art.

Forf. udtaler i fortalen, at hans nye ordbog nærmest er udarbejdet til praktisk brug for undervisningen, men den vil sikkert også vise sig at blive til nytte for det videnskabelige studium av eskimosproget. Gennem den engelske oversættelse får den større verden for første gang en let adgang til at lære det grønlandske sprog at kende lexikografisk. Der er rundt om i verden ikke så få specialister, der interesserer sig for det arktiske sprog. De vil gribe bogen med store forventninger. Man kunde ha ønsket et noget fyldigere materiale til kundskab om Vestgrønlands dialekter, en nærmere angivelse av dialektformernes hjemsteder og område. Men hovedsagen er dog, at denne bog gør studiet av det grønlandske sprog lettere for danske og for udlændinge (som kan læse engelsk), og at den samtidig gør det lettere for grønlænderne at lære dansk eller engelsk. Forfatteren har for de fleste punkters vedkommende løst den store opgave fortræffeligt.

W. Thalbitzer.

Arktis. Vierteljahrsschrift der Internationalen Studiengesellschaft zur Erforschung der Arktis mit dem Luftschiff. Redigeret af Fridtjof Nansen.

Polarforskning var England, er Skandinavien og vil blive Rusland, har man sagt, og ikke med Urette. Men selv om der er Tegn til, at Rusland nu begynder, er der foreløbig ikke Antydning af, at Skandinavien vil miste sin arktiske Interesse, og der er snarest Tegn til, at England og ikke mindst Canada staar overfor en ny Guldalder i Polarforskningen.

De, der troede, at Polarlandene vilde miste Interessen, naar Nordpolen blev opdaget, har taget grundigt fejl. Det synes at være saa, at der stadig er lige stor Spænding ved paany at opdage Nordpolen, og disse „Nordpolsekspeditioner“ har deres Berettigelse, fordi man paa dem høster en Række rent tekniske Erfaringer, der senere kan komme Videnskaben tilgode. Men ser man bort fra disse store Rejser med Flyvemaskiner og Luftskibe, der samler en hastigt oplussende Inter-

esse, som lige saa hurtigt taber sig, finder man, at der næsten overalt i Polarlandene arbejdes med fuld Kraft. I England kappes Cambridge og Oxford om at udsende smaa Ekspeditioner til Spitzbergen og Grønland for at træne Studenterne i rent videnskabeligt Arbejde. I 1926 havde Cambridge en Ekspedition under Wordie til Østgrønland, i Aar kommer der fra Oxford en zoologisk Ekspedition til Vestgrønland. Canada begynder langsomt at forberede en virkelig systematisk videnskabelig Undersøgelse af de store, næsten ukendte Strækninger, der afslutter det amerikanske Kontinent mod Nord. Norge har paa Trods af Efterkrigstidens Pengevanskeligheder stadig haft rigelige Midler til Raadighed for Undersøgelsen af Spitzbergen og har endogsaa kunnet sende en Ekspedition til Novaja Semlja. Danmark har i de sidste Aar arbejdet stærkere end nogen Sinde i Polarlandene, først og fremmest i Grønland, men ogsaa i arktisk Canada, og staar i Øjeblikket paa Eskimoforskningens Omraade som absolut førende.

At der er blevet arbejdet ogsaa i Nordrusland og Sibirien, har man efter Krigen erfaret ad Omveje, ikke mindst gennem det for Tiden førende geografiske Tidsskrift, *Geographical Review*, som udgives af American Geographical Society med den stærkt polar-interesserede Dr. Bowman som Chefredaktør. For stadig at kunne følge den russiske Literatur engagerede Tidsskriftet en af de dygtigste siberiske Forskere, der som Næstkommanderende var med til at opdage Nikolai II's Land. Dette Tidsskrift, der efter Krigen har arbejdet sig frem til Førerpladsen, har altid beredvilligt aabnet sine Spalter for alle Omraader indenfor Polarforskningen og har altid haft de allerbedste Forbindelser.

Derimod mistede Europa under Krigen sit førende geografiske Tidsskrift „*Petermanns Mitteilungen*“. Tyskland kom til at staa isoleret ogsaa efter Krigen, og det vil tage lang Tid, før dette Tidsskrift atter naar sin gamle Posiion, hvis det nogen Sinde sker.

I Tyskland dannedes for nogle Aar siden under Forsæde af Fridtjof Nansen en Forening, der havde til Formaal at udforske Polarlandene fra Luftskeibe. Planerne var vage, og den nødvendige Kapital kunde øjensynlig ikke skaffes tilveje. Andre har nu vist, hvad der med den nuværende Teknik kan udrettes med Luftskeibe og Flyvemaskiner, og der var vel Grund til at formode, at det tyske Selskabs Program var for luftigt og ikke kunde føres ud i Virkeligheden. Nu pludselig er Selskabet kommet ned paa Jorden igen og har paabegyndt Udgivelsen af et Tidsskrift, der bærer Navnet *Arktis* (og som under Fridtjof Nansens Redaktion udgives af Justus Perthes i Gotha.

Sjældent eller aldrig har et Tidsskrift startet saa godt som dette. Hvad der særlig falder i Øjnene, er den nære Forbindelse, Tidsskriftet

synes at have med russiske Kredse. Det har længe været kendt, at russisk Geografi og Geologi arbejdede særdeles godt under det bolschevikiske Styre, og at man i højere Grad end tidligere kastede sig over Udforskningen af Nordrusland og Nordsibirien. Tidsskriftet indeholder to Artikler om geografisk Forskning i disse Egne.

Det er noget af en Begivenhed, at der startes et Tidsskrift som ARKTIS, og at Starten er saa lovende som her. Der er i høj Grad Trang til et saadant Tidsskrift, og under Fridtjof Nansens Redaktion er der den bedste Udsigt til, at alt værdifuldt Arbejde, der udføres i Polarlandene, herigenem kan blive kendt og diskuteret. Denne Publikation vil ogsaa faa stor Betydning derved, at der i højere Grad end tidligere vil blive Lejlighed til at lære de forskellige rejse-tekniske Metoder i Polarlandene nærmere at kende. Hvad der imidlertid er af ganske særlig Betydning, er den høje videnskabelige Standard, som dette Tidsskrift er begyndt med. I Tidsskriftet er der et Program for en international Kongres, Die zweite Generalversammlung der Aero-arctic in Leningrad vom 18. bis 23. Juni 1928. En lang Række af de førende Navne indenfor Polarforskningen vil her holde Foredrag.

Prisen for Tidsskriftet er kun 16 Mk. (for Medlemmer af det internationale Studieselskab til Udforskning af Arktis 12 Mk.)

Det maa haabes, at dette udmærkede Tidsskrift maa faa stor Udbredelse, ikke mindst her i Danmark.

Lauge Koch.

Brinkmann's Skolevægkort, Brinkmann's Forlag, er en international Kortserie, der for den danske Udgaves Vedkommende er bearbejdet af Adjunkt Joh. Reumert.

Kortene er smukke og viser alt, hvad man med Rimelighed kan forlange. Af særlige Fortrin kan bemærkes, at Lavlandet paa Europaskortet er vist i to Schatteringer af grønt for Lavland, som ligger over og under 100 m. Herved faar navnlig Rusland mere Relief end paa de fleste Kort. I Havet vises Fladsøen med Vand, som er lavere end 200 m, med en lyseblaa Farve, og ligeledes vises den meget dybe Havbund med Dybder, som er større end 2000 m, ved en særlig Farve. Kortene forekommer dels med, dels uden Navne. Udvalget af Navne er begrænset til, hvad der maa anses for nødvendigt for Skolens Tarv. Byer med mere end 100,000 Indb. er særligt markerede ved rød Farve. Stavemaaden følger, saa vidt muligt, den i vedkommende Lande brugte Stavemaade. Gennemgaaende har Byerne faaet de i Landene selv brugte Navne i Stedet for de tyske Navne, som endnu af gammel Slendrian oftest bruges hos os.

M. Vahl.